

ONPIEUW HOLLANDS VISSERSVAARTUIG OPGELEID IN HOLLAND

Dat het bij de Hollandse autoriteiten met de bewaking van de verboden 12 mijlszone menens is, zien we.

Inderdaad, nadat vorige week een vaartuig werd opgeleid, is in twee dagen tijd voor de vierde maal door het visserijpolitievaartuig H. M. Hadda, een Hollands vissersvaartuig opgeleid en de netten verzegeld omdat het op zes mijl uit de kust bij IJmuiden aan het vissen was. Het is de Thoen 21, metende 62 Ton en hebbende 425 PK.

De schipper bekende zijn overtreding, meldde dat hij op weg was naar de twaalf mijlszone maar onderweg reeds een trekje wilde doen. «Iedereen doet dit», zei hij.

Maar dergelijke uitleg volstaat niet.

Het is sedert september 1974 dat op internationaal vlak het besluit genomen werd binnen de 12 mijlszone niet meer te laten vissen door vaartuigen van 50 B. Ton en 300 PK.

WAAR BLIJFT HET BELGISCH BESLUIT ?

Het Belgisch ministerie van Landbouw alsook dat van Verkeerswezen hebben het besluit waarbij dezelfde maatregelen ge-

nomen werden door België, sedert lang getekend.

Voor de eigen schepen volstaat een Kon. Besluit maar ook dit blijft in de kartons van de hardwerkende ambtenaars van bepaalde ministeries zitten.

Dit Kon. Besluit gaat immers slechts over schol en tong.

Maar noch ons sekretariaat van de Rederscentrale noch onze volksvertegenwoordigers schijnen het groot belang van deze beslissing te beseffen en laten de kustvissers door dit niet optreden overgeleverd aan het leegvagen van broed en vis in de perioden voor de voortplanting zo nodig. Wat de vreemde vaartuigen betreft, kan men ze binnen de 12 mijlszone niet in overtreding nemen.

Ook het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Justitie en Landsverdediging, moeten nog hun zegen geven. En het is waarschijnlijk ook ergens in een van deze illustere kabinetten dat alles blijft haperen.

Zouden onze kustvissers niet beter doen zoals hun vakgenoten : havens blokkeren. Dan zou men misschien wakker worden, want nu worden ze parias van ons land, gewoonweg over het hoofd gezien, uitgenomen wanneer men ze nodig heeft. P.V.

HET EERSTE RESULTAAT VAN HET BLOKKEREN VAN DE HAVEN VAN DEAUVILLE DOOR DE FRANSE VISSERS

Het blokkeren van de toegang tot de haven van Deauville door de vissers van de Seinemonding heeft reeds een eerste resultaat opgeleverd. De heer Michel d'Ornano, franse minister van Industrie en burgemeester van... Deauville, heeft met een delegatie van vijf vissers, waaronder de heer Panier, voorzitter van het visserssyndikaat, een ekologisch onderzoek van de wateren van de Seinemonding bevolen. Hiertoe begaf hij zich persoonlijk met de vissersdelegatie aan boord van een vedette van de Franse marine en op vijf plaatsen, door de vissers aangeduid, werden stalen genomen van het water om in het laboratorium de aard en de staat van de pollutie te bepalen. Ondertussen werden een ganze pakket maatregelen opgesomd die hun realisatie binnen de drie jaar zullen bekomen, gezien men de industrieën de gelegenheid en de tijd moet geven de nodige aanpassingswerken uit te voeren. Aldus zal de grote vervuiler «Than en Mulhouse» oorzaak van het fameuse «rode slijk» miljarden dienen te investeren om zijn afval te zuiveren. Het materieel nodig om te zuiveren werd reeds besteld. De eerste resultaten hiervan zullen echter slechts vanaf 1977 merkbaar worden. De papierfabrieken waarvan de pollutie gelijkelijk staat met deze van een stad van 1 miljoen inwoners, zullen vanaf 1978 praktisch zuivere afval gaan lozen. Ook de raffinaderijen hebben een ekologisch programma opgesteld met effect vanaf 1976. De even fameuse gipsfosfaten waarover de vissers in het bijzonder mistevreden zijn en die in de Seinemonding door speciale barken geloosd worden, zullen reeds in 1976 voor 45 % voor transformatiedoelinden in de industrie verwerkt worden. Hiervoor bestaat er reeds een fabriek, maar deze kon nog niet operationeel worden bij gebrek aan afzet voor de gipsplaten. Nu meent de minister van Industrie zelfs de bouw van een tweede fabriek te kunnen bepleiten voor de industriële verwerking van de overige 550.000 ton gipsfosfaten die nog jaarlijks in de Seinemonding gespoten worden. Tot slot liet de minister nog enkele financiële tegemoetkomingen doorschemeren ten voordele van de lokale visserij zodat de vissers besluten hebben het in de praktijk brengen van de vooropgestelde maatregelen van de minister af te wachten vooraleer terug met protestakties voor de dag te komen.

Wat de rioolwateren betreffen die in de Seine geloosd worden boven de stad Rouaan, zullen deze voor 70 % gezuiverd worden in plaats van voor 50 %.

Intussen maar afwachten wat van de vooropgestelde te nemen maatregelen zal worden.

LOSSE PUNTJES ...

De uitbreiding van de visserijgrenzen tot 200 mijl zal volgens Dr. Schärfe van de FAO een verschuiving van de grote naar de kleine visserij tot gevolg hebben. Hij is van oordeel dat de grote visserij zich op krill, tonijn en inktvissen zal moeten oriënteren.

Volgens de heer Hagemann rekt het „Verband der Deutschen Hochseefischereien” het verlies voor de Duitse vloot op 135.000 t (op 340.000 t) bij een uitbreiding van de visserijgrenzen tot 200 mijl.

x x x

De heer J. Chapon, sekretaris-generaal van Verkeerswezen in Frankrijk heeft er in een artikel in „La Pêche Maritime” op gewezen dat de technische vooruitgang in de zeevisserij moet uitmonden op een vooruitgang voor de mens.

Dit is een verklaring die maar al te vaak vergeten wordt.

x x x

In Groot-Brittannië zijn onlangs strengere voorschriften in verband met de veiligheid van schepen van 12 m. en meer van kracht geworden. Deze voorschriften hebben betrekking op een regelmatig onderzoek van de schepen omtrent de konstruktie, stabiliteit, vrijboord, brand, reddingmiddelen enz.

Het gaat om ca 2.300 schepen die door een groep van 16 inspecteurs zullen worden onderzocht. Indien schepen moeten worden aangepast, kunnen subsidies of leningen door de White Fish Authority worden verstrekt.

Het vissen zonder veiligheidscertificaat kan anderzijds leiden tot een boete van £ 400 of een gevangenisstraf tot 12 jaar.

x x x

In Groot-Brittannië zijn in de komende maanden ook nieuwe voorschriften inzake de bekwaamheid van schippers en stuurmannen te verwachten.

x x x

Canada zal wellicht het eerste land zijn dat de 200-mijlszone zal invoeren.

Noorwegen zou volgen en dan ook de Verenigde Staten, IJsland, Zuid-Afrika en Groot-Brittannië. Om de zgn. „verplaatsing van visserijen” tegen te gaan. Aldus World Fishing . Van een kettingreaktie gesproken !

x x x

De moeilijke toestand van de Britse visserij werd onlangs in het jaarverslag van de White Fish Authority weergegeven. Vorige week werden de aanbevelingen van het verslag onder de bedrijfsmensen besproken en deze aanbevelingen werden aan de minister van landbouw en visserij overgemaakt.

De voorzitter van de W.F.A. wilde de aanbevelingen nog niet officieel bekendmaken, maar insiders wisten te zeggen dat de aanbevelingen o.m. betrekking hebben op de verlenging van de subsidiepolitiek, het E.E.G.-visserijbeleid en de gevolgen van de UNO-konferentie over het zerecht.

Eerstdaags zullen we wel meer over dit alles vernemen...

ZIJ HADDEN PECH...

— De Z.474 Argo die de garnaalvangst bedreef sloeg met beide visboelen vast aan een onder water zittend voorwerp. Door het vastslaan scheurden beide bokken in het midden. Nadat de boelen in hun veiligheid werden gelegd, konden deze met behulp van de galgen worden ingewonden en werd de visserij stilgelegd.

— Aan boord van de Z.589 „Esparanza” afgemeerd in de Zeebrugse haven, had men de automatische bediening in werking gezet om de

stuurboordboel in de mast te hysen. Tijdens dit maneuver brak de stuurboordbok volledig af.

— Ter garnaalvangst had schipper Arnold Welvaert van de Z.471 „Jan Bart” pas zijn netten uitgeworpen, toen hij een oproep kreeg van de Z.184 „Flipper”, die af te rekenen had met een gebroken schroefas. De twee vaartuigen lagen amper 3 tot 4 mijl uit elkaar zodat de opsleping door de Z.184 kort daarna naar de thuishaven kon geschieden.